

Erol Akyavaş renkler, boyalarla ıslıtlı mistik dünya yaratırın bir sanatçı. Erol Akyavaş'ın bize sunduğu resimler ve objeler geçmişin izinden günümüze katlanarak gelen bir iz sürme serüveni gibi. Büttünü, evreni, aslolanı anlamaya çalışırken matematik ve geometrinin, din ve felsefenin, bilgi ve hissin dünyada yaşanan serüveni.

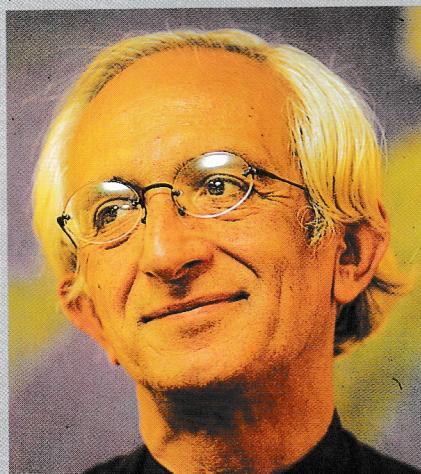
35 yıldır New York'da yaşayan sanatçı, yaşamındaki ilk hoş sürpriziyle 24 yaşındayken karşılaştı. New York'da Kootz Gallery'de açtığı sergisine gelen dönemin tanınmış sanat eleştirmeni New York Times'da hakkında övgü dolu bir yazı yazmış ve ardından resmi Modern Sanatlar Müzesi tarafından alınmış. Sanatçı bu olayı alçakgönüllü ve esprili kişiliğiyle bir sürpriz diye anlattı. Erol Akyavaş'ın olaylarla ve kendiyle hafif dalga geçtiğini görmemek mümkün değil.

2 yıl sonra ise Washington'da Modern Sanatlar Müzesi'nde açılan Modern Sanatın Tarihi sergisinde işi sergilenmiş ve bu sergi daha sonra Japonya ve Berlin'de tekrarlanmıştır. Erol Akyavaş'ın sanatından zevk almak için dünya müzelerine baktamız gerekmek sanırım. Erol Akyavaş resim ve mimarlık eğitimlerini Avrupa'da tamamladı. Fernand Leger'in atölyesinde çalıştı. Daha sonra Amerika'ya yerleştii. "Körlere renk, sağırlara müzik, dilsizlere diksiyon dersleri vermeye bayılırım" diyen Erol Akyavaş sanatını ve kişiliğini herhalde en iyi yine kendisi açıklıyor.

Erol Akyavaş'ın resimleri ve objeleri kendi aralarında bir dünya kuyuyorlar. Bu dünyaya baktığımızda her ayrıntı bize bildiğimiz, hatırladığımız, hissettiğimiz şeylerin çağrıştırıyor. Koskoca bir duvar resmine mi, ya da bir minyatüre mi girdiğinizi ayıramadığınız bir dünya. Her resim kendi içine çekiyor ve ayrıntılarını sunuyor. İç ve dış dünyanın izlerini kat kat açarak önlüğümüze getiriyor. Sembollerle, işaretlerle, figürlerle, yazıyla, minyatürlerle bize ait belleğin dünyası beliriyor. Erol Akyavaş'ın resimlerindeki çok sesli ayrıntılar, bütün

BIOGRAPHY

Erol Akyavaş 1932'de İstanbul'da doğdu. Dünyanın değişik sanat merkezlerinde gerçekleştiği 36 kişisel seriden başlıları: "Modern Sanatın Tarihi", New York Modern Sanat Müzesi (1961), Bremen Sanat Müzesi (1982), Stuttgart Sanat Müzesi (1983), I. ve II. Uluslararası İstanbul Bienalleri (1987, 1989), Londra Çağdaş Sanat Enstitüsü (1988), "Gegenwart Ewigkeit", Martin-Gropius-Bau, Berlin (1990), Benois Palace, St. Petersburg (1990), "South of the World" ("Dünyanın Güneyi"), Sicilya (1991), Galerie Castille, Paris (1992). Erol Akyavaş'ın 1960'tan bu yana New York Modern Sanat Müzesi sürekli koleksiyonunda, Ankara ve İstanbul resim ve heykel müzelerinde, Bremen ve Stuttgart modern sanat müzelerinde eserleri bulunmaktadır.

Erol Akyavaş was born in Istanbul in 1932. His 36 one-man and mixed exhibitions at major art centres around the world include, "History of Modern Art" at Washington Museum of Modern Art (1961), Bremen Art Museum (1982), Stuttgart Art Museum (1983), I and II International Istanbul Biennials (1987, 1989), London Institute of Modern Art (1988), "Gegenwart Esigkeit", Martin-Gropius-Bau, Berlin (1990), Benois Palace, St. Petersburg (1990), "South of the World", Sicily (1991), and Galerie Castille, Paris (1992).

Works by Erol Akyavaş have been in the permanent collections of the New York Museum of Modern Art, the Museum of Painting and Sculpture in Ankara and its counterpart in Istanbul, and the modern art museums in Bremen and Stuttgart since 1960.

Erol Akyavaş is an artist who creates a mystical world glowing with colours and pigments. His paintings and objects are like a treasure hunt following a trail becoming ever clearer in its course from past to present. In trying to comprehend the whole, the universe, the essence, he traces the experience of mathematics and geometry, religion and philosophy, knowledge and the senses in the world.

At the age of 24, Erol Akyavaş got his first major break, when a famous art critic who saw his exhibition at the Kootz Gallery in New York wrote a highly favourable review in the New York Times. Not long afterwards one of his paintings was purchased by the Museum of Modern Art. Erol Akyavaş describes this with characteristic modesty as a surprise. He tends to talk with tongue in cheek, not taking the art world, or himself, as seriously as the critics.

Two years later his work appeared at the Museum of Modern Art in Washington in the History of Modern Art exhibition, which later toured to Japan and Berlin.

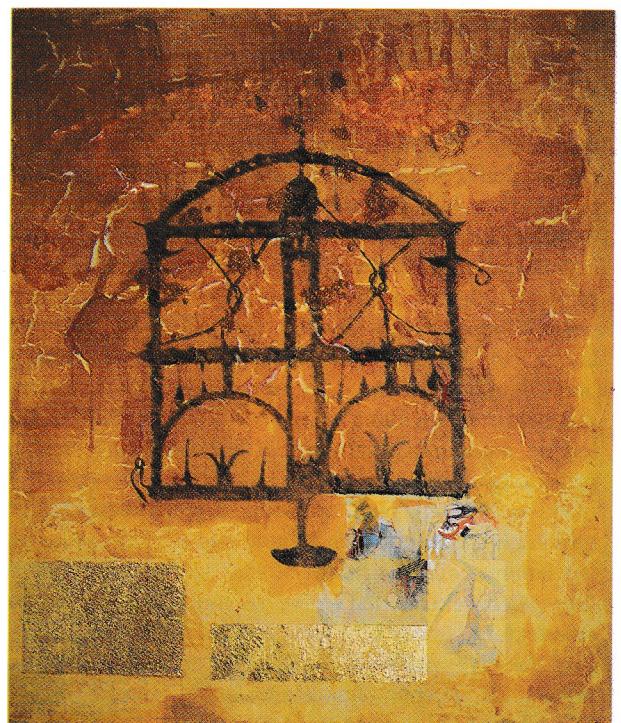
After studying art and architecture in Europe, Erol Akyavaş worked at the studio of Fernand Leger before settling in the United States, where he has now lived for 35 years.

"I love to teach colours to the blind, music to the deaf and diction to the dumb," declares Akyavaş, a statement which sums up his art and character succinctly.

His paintings and objects establish a world of their own, every detail of which is reminiscent of things which we know, recall and feel. In this world you cannot decide whether you have entered a vast mural or a miniature. Each painting draws the viewer into itself and displays its details. They bring the traces of the inner and outer world in multifold before us. Symbols, signs, figures, writing and miniatures define the world of our own consciousness. The polyphonic detail in Erol Akyavaş's paintings come into focus after forming an integral whole. Each painting seems to be saying

Tual-Akrilik, 127x152cm. 1992

127X152 cm. 1992

Son seslere requiem, 178x258cm, 1991. Detay.

oluşturduktan sonra beliriyorlar karşımızda. Her resim ise kendi içindeki bütünlüğünde, gösterişsiz çerçevesinin sınırlarında tek bir şeyi söylüyor gibi. Her ayrıntının başka bir doğrultuya götürdüğü karşılığın sürükleyiciliği sonda tek bir dünya içinde çerçeveleniyor. Teklik ve çokluk, karşılık ve uyum içinde gidip gelirken, resimlere bakarken onların yaşadığını hissedebiliyorsunuz. Eski motifler, simgeler, semboller, labirentler, daireler, eski çizimler, harfler tek bir regin katmanları arasından sırtlarını gösteriyorlar. Eski imgeleler bu dünyyanın izi peşinde yeni şekiller alıyorlar. Erol Akyavaş'ın -İkonoklastlar için İkonalar- adını verdiği işlerini ilk kez 1990 yılında Benois Palace'ta St. Petersburg eski adıyla, Leningrad şehrinde ve daha sonra Moskova'da Palitra Gallery'de sergilemiş olması seçtiği çok anlamlılık biçimine örnek oluştururlar.

Doğu ve Batı'nın, puta tapanlarla, kır乱ların çelişkili bütünlüklerini ışılıtlı objeler halinde sunar. Antik sikke diaları lamine edilmiş saydam bloklar içinde dururken, üst üste gelen şekiller, harfler ve izi tarihteki doğu ve batı geleneklerini ironik bir biçimde birbirinin içinde eritir.

Erol Akyavaş insanlık tarihinin her noktasında gezinen, kültürlerarası bir dile sahip. Kültürleri ve anlatım araçlarını dışarı değil içe doğru çevirerek, hiçbirçevre tam özdeşleşmeden bir evrenden, kültürden, düşünsel boyuttan öbürüne geçiyor. Resimlerinin düşünsel boyutu gibi teknik olarak da değişik malzemeleri bir araya getirerek, tekdüzeliğe düşmeden sıcak renklerle dolu, ışılıtlı bir dünya kuruyor. Fihi Ma-Fih adını verdiği, 2. İstanbul Biennali sırasında Aya İrini'de sergilenen enstalasyonunda Erol Akyavaş, altın pırıltıları saçan pleksiglas 3 levha üzerine kazıldığı işaretlerle, içten aydınlatılmış çok kültürlü mitos gösterisine dönünen, malzemenin yetkin kullanımına örnek verir.

10 yıl aradan sonra, geçtiğimiz Mayıs ayında Erol Akyavaş, Aksanat, Beyoğlu Devlet Güzel Sanatlar Galerisi ve Galeri Nev'de açtığı 3 sergiyle İstanbullu izleyiciye toplu bir gösteri sundu. Beyoğlu Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nin tarihi mekanında, Fihi Ma-Fih, İkono klastlar için İkonalar enstalasyonlarını ve gelirini Bosna-Hersek savaş mağdurlarına afettiği, son dönem baskılarına eşlik eden müzikle beraber mekan Erol Akyavaş'ın oluşturduğu mistik dünyaya büründü. Galeri Nev'de 1993 Şubat-Nisan ayları arasındaki California'da Nash Editions atölyesinde gerçekleştirdiği özgün baskılarını, "Mâna gerek dava gerekmez", "Putlaştırılmış ölü adam", "Hem evvel, hem âhir", "Aldatanınaldanması" gibi isimler verdiği seri çalışmalarını sergiledi. Yeni açılan Aksanat Galerisi'nde ise son dönem büyük boyutlu tuvallerini görebildik. Aklin duyguya dönüştüğü, ayrıntının bütüne ulaştığı, eskinin yeniden canlanıp, konuşulur kılındığı, bilginin, özlemin, sözün imgeye dönüştüğü Erol Akyavaş'ın resimleri herkesi kendi iç serüveninde yolculuğa davet ediyorlar. •

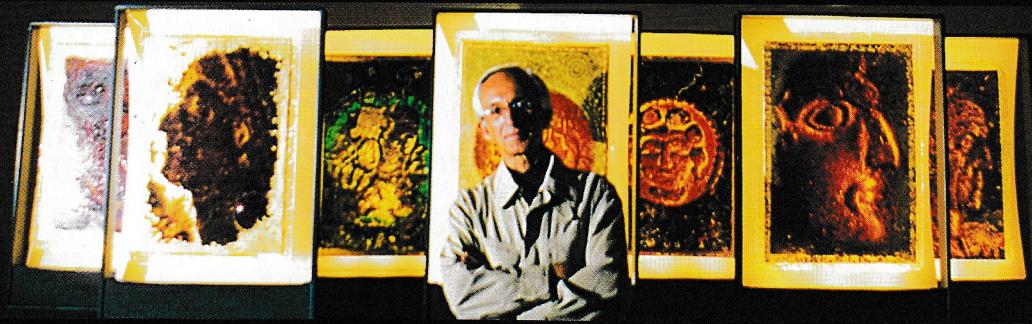
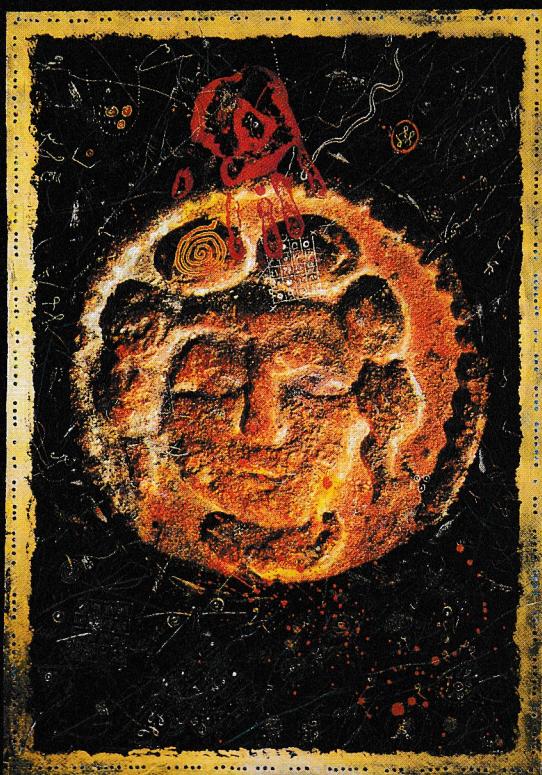
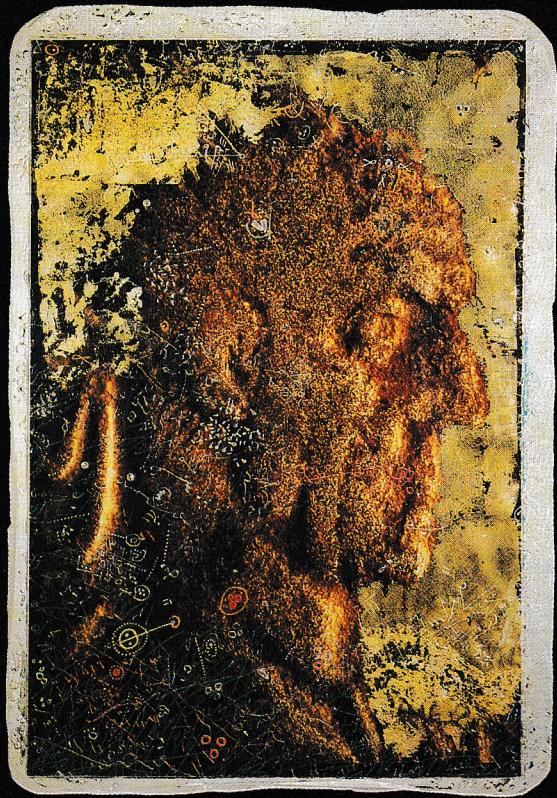
one thing in its own self-contained entirety, and within the bounds of its self-effacing frame. The enthralling polarity, whose every detail leads to a different aspect, is finally encompassed within a single world. In the fluctuation from singularity to plurality, polarity to harmony, you get the impression that the paintings are living. Old motifs, signs, symbols, labyrinths, circles, and letters display their images among the layers of a single colour. Old images take on new shapes in following the trail of this world. The series of installations called "Icons for Iconoclasts" was first shown in 1990 at Benois Palace in St.Petersburg, the former Leningrad, and then at Palitra Gallery in Moscow, venues which underscored the multi-level significance of these works. The contradictory integrity of East and West, idolators and iconoclasts are presented as light-emitting objects. While diapositives of ancient coins lie in laminated transparent blocks, superimposed shapes, letters and the historic traditions of East and West are ironically merged within one another.

The intercultural language of Erol Akyavaş's work is one which touches every point of human history. By pointing cultures and their vehicles of discourse inwards rather than outwards, and without identifying fully with any, he passes from one universe, culture and cognitive dimension to another. Like the cognitive dimension of his paintings, the technical aspect, too, combines different materials. Never becoming monotonous, he builds a glowing world of warm colours. His installation, "Fibi Ma-Fib", displayed at Hagia Eirene during the Second Istanbul Biennial, displays a masterful use of materials.

Three plates of plexiglass glittering with gold sparks, bearing engraved symbols and lit from within, are transformed into a cultural and mythical display. In May, after an absence of ten years, Erol Akyavaş was back in İstanbul with

no less than three exhibitions, at Aksanat Gallery, Beyoğlu State Gallery of Fine Arts, and Galeri Nev. In the historic surroundings of the Beyoğlu State Gallery of Fine Arts, Fibi Ma-Fib, the Icons for Iconoclasts installations, and his latest prints - income from the sale of which was donated to the war victims of Bosnia-Herzegovina - to the accompaniment of music created a mystic atmosphere. The exhibition at Galeri Nev consisted of original prints made at the Nash Editions studio in California in February-April 1993. These series bear such intriguing names as "Meanings not causes", "Dead man transformed into an idol", "Both before and after", and "Deceiving the deceiver". The third exhibition at the new Aksanat Gallery was of his large-scale recent paintings. The paintings and installations of Erol Akyavaş, in which reason turns to emotion, detail becomes the whole, the past is brought to life and given voice, and knowledge, yearning and words turn to images, invite everyone to embark on their own inner voyage of discovery. •

*Erol Akyavaş,
resimlerinin
düşünsel boyutu
gibi teknik olarak da
değişik malzemeleri
bir araya getirerek,
tekdüzeliğe
düşmeden ışılıtlı
bir dünya
kuruyor.*

"İkonoklastlar İçin İkonalar", 1990 / Icons for Iconoclasts, 1990.

